

ISTRAŽIVANJA PISMA

Svezak VII

SVRŠENA TAJNA

ROĐENJE ANTIKRISTA I DVIJE ZVIJERI

Broj 7: Žena, Zmaj i Dve Zvijeri (Otkrivenje 12 i 13)

Tumačenje proročanskih simbola, carstava i formiranja sljedbi

PEOPLES PULPIT ASSOCIATION, BROOKLYN, N. Y.
Međunarodno udruženje istraživača Biblije — Izdanje 2026

Otkrivenje 12 — Rođenje Antikrista

Tumačenje proročanskih simbola i rane povijesti Crkve

SADRŽAJ OVOG BROJA

Otkrivenje 12 — Rođenje Antikrista	Stranica 2
• Žena odjevena suncem i kruna od 12 zvijezda	Stranica 2
• Veliki crveni zmaj sa sedam glava i deset rogova	Stranica 2
• Papinstvo kao muško dijete i bijeg u pustinju	Stranica 3
• Rat na nebu: Mihael i biskupi protiv zmaja	Stranica 4
• Tablica 1: Ključni simboli Otkrivenja 12	Stranica 4
Otkrivenje 13 — Papinska i protestantska zvijer	Stranica 6
• Zvijer iz mora (Papinstvo) nalik leopardu	Stranica 6
• Zvijer iz zemlje (Dvoroga zvijer - Anglikanstvo)	Stranica 7
• Slika zvijeri: Evangelička alijansa i spiritizam	Stranica 8
• Žig zvijeri na desnoj ruci ili čelu	Stranica 8
• Tablica 2: Usporedni prikaz dviju zvijeri	Stranica 7
• Tablica 3: Izračun broja zvijeri (666) — VICARIVS FILII DEI	Stranica 8
Zadnja stranica — Svjetionik nade u vremenu nevolje	Stranica 9

12:1. I pokaza se veliko čudo. — Znak, grčki. — Otkrivenje 1:1.

Na nebu. — U moći duhovne kontrole. — A. 318; Efežanima 2:4-6; Filipljanima 3:20.

Žena. — Rana Crkva, Nominalni Sion, (D. 591), izvorno čedna Djevica. — 2. Korinćanima 11:2; Matej 9:15; 22:2; Ivan 3:29; Efežanima 5:25, 32.

Odjevena suncem. — Blistava u punoj, jasnoj svjetlosti neoblačnog Evandjelja. — D. 591.

I mjesec pod njezinih nogama. — "Mjesec pod njezinih nogama predstavlja da Zakon koji je podupire ipak nije izvor njezinog svjetla." — D. 591.

A na njezinoj glavi kruna od dvanaest zvijezda. — "Dvanaest zvijezda oko njezine glave kao kruna predstavljaju njezine božanski imenovane i nadahnute učitelje — Dvanaesticu Apostola." (D. 591.) "Dakle, ako je Bog odredio samo dvanaest zvijezda kao svjetla za Svoju Crkvu, kako je ovdje prikazano, nije li velika pogreška da pape, biskupi i svećenstvo sami sebe smatraju nasljednicima Apostola, — također zvijezdama?" — D. 594.

12:2. I [ona] trudna. — Kao rezultat Tajne bezakonja koja je djelovala unutar nje. — 2. Solunjanima 2:7.

[Vikaše], I ONA VIČE u trudovima. — Osjećala je težinu tereta čak i u apostolskim danima. — Otkrivenje 2:2.

I mućći se da rodi. — Željela se riješiti odvratne stvari od koje je, sotoninim makinacijama, u to vrijeme patila. U određenom smislu, rođenje Antikrista iz rane Crkve bilo je krivotvorina rođenja Krista od djevice Marije, jedno je bilo očitovanje Božje moći, a drugo Sotone. — Ivan 16:21, 22.

12:3. I pokaza se drugo čudo na nebu. — Među crkvenim vlastima iste epohe.

I gle, veliki crveni zmaj. — Pogansko Rimsko Carstvo, koje je imalo vlastiti vjerski sustav. "Rimsko Carstvo nije samo osvojilo svijet i dalo mu politiku i zakone, nego je, prepoznavši vjerska praznovjerja kao najjače lance kojima se može držati i kontrolirati narod, usvojilo shemu koja je svoje podrijetlo imala u Babilonu, u vrijeme njegove veličine kao vladara svijeta. Taj se plan sastojao u tome da se car treba smatrati upraviteljem i vladarem u vjerskim jednako kao i u civilnim poslovima. U prilog tome, tvrdilo se da je car polubog, u nekom smislu potomak njihovih poganskog božanstava. Kao takvog ga se obožavalo i štovalo njegove kipove; i kao takav bio je nazvan Pontifex Maximus — tj. Veliki svećenik ili Najveći vjerski vladar." — B. 288.

Sa sedam glava i deset rogova. — Vidi Daniel 7:7, 20; Otkrivenje 13:1; 17:3, 9-12; 5:6; 1. Samuelova 2:10; Ponovljeni zakon 33:17; 1. Kraljevima 22:11. Istočno, ili Bizantsko Carstvo, osnovano je 395. g. po Kr., kada je Teodozije podijelio Rimsko Carstvo između svoja dva sina, Honorija i Arkadija, dodijelivši potonjem sav dio istočno od Jadranskog mora. U to je vrijeme Rimsko Carstvo postalo dvjema nogama Nabukodonozorove vizije. U vrijeme diobe pet potencijalnih rasa na Istoku bili su Grci, Lombardi, Ostrogoti, Heruli i Vandali. Pet potencijalnih rasa na Zapadu bili su Franci, Briti, Sasi, Vizigoti i Svevi. Tijekom sljedećih sto pedeset godina velike migracije i invazije su toliko pomutile povijest da među povjesničarima postoji velika razlika u mišljenjima o many važnim detaljima. Jasno je, međutim, da su tri od migrirajućih rasa nestale iz povijesti, sve unutar nekoliko godina jedna od druge, očigledno kako bi ostavile Rim i njegovu okolicu slobodnima za razvoj papinstva. Heruli, rasa s germanskog teritorija, nestali su s talijanskog teritorija 489. g. po Kr.; Vandali, rasa s obala Baltika (nikad nisu kontrolirali Rim osim u kratkom napadu, ali veliki neprijatelj papinstva) nestali su 534. g. po Kr.; a Ostrogoti, azijska rasa, 539. g. po Kr. Samo Zapadno Carstvo nestalo je 476. g. po Kr. Tu materiju pastor Russell opširnije obrađuje u C. 76, 77, i sve su njegove izjave, naravno, točne.

I sedam kruna na njegovim glavama. — U Istočnom Carstvu, koje odgovara današnjoj Turskoj i Balkanu, i u Lombardiji, koja odgovara današnjoj Austriji, možemo vidjeti dva roga koja su ostala od pet istočnih sila nakon što su nestali Ostrogoti, Heruli i Vandali. A u Vizigotskom Kraljevstvu, koje odgovara Španjolskoj; Sveviji, koja odgovara Portugalu; Franačkom Kraljevstvu, koje odgovara Francuskoj i Nizozemskoj; Saksoniji, koja odgovara Njemačkoj i Skandinaviji; i Britaniji, koja odgovara Velikoj Britaniji, možemo vidjeti pet rogova koji su predstavljali pet zapadnih sila. Sljedeće objašnjava zašto Italija nije uključena na popis: "Poteškoća talijanske povijesti leži u činjenici da Talijani sve do modernih vremena nisu imali političko jedinstvo, neovisnost, organizirano postojanje kao nacija. Podijeljeni u brojne i međusobno neprijateljske zajednice, nikada nisu, kroz četrnaest stoljeća koja su prošla od kraja starog Zapadnog Carstva, u potpunosti otesli jaram stranaca; sve do nedavno nikada nisu naučili spojiti svoje lokalne i sukobljene interese u opće dobro nepodijeljene Italije. Njihova povijest stoga nije povijest jednog naroda, koji centralizira i apsorbira svoje konstitutivne elemente procesom kontinuirane evolucije, već grupe srodnih populacija, koje daju primjere različitih tipova ustavnog razvoja." — Brit. Prethodno opravdava misao pastora Russella da Zapadno Carstvo treba smatrati jednim od rogova koji su iščupani kako bi se napravilo mjesto za papinstvo. Što se tiče toga treba li se ono ili vandalska rasa računati kao treći rog, budući da su oboje uništeni, za nas nije od velike važnosti. Ono što nas sada najviše zanima jest to da se Gospodin sprema uništiti ostalih sedam, uključujući papinstvo. Sve imenovane sile, osim Španjolske, već su u velikom ratu. Doista, osim Južne Amerike, za

koju se očekuje da će biti uvučena, jedine zemlje svijeta koje sada (lipanj 1917.) nisu uključene u rat su Skandinavija, Nizozemska, Švicarska, Španjolska, Abesinija i Meksiko. — Jeremija 25:15-38.

12:4. Njegov rep. — Konstantin, posljednji od rimskih careva koji je zadržao svoju prijestolnicu u Rimu. "Nakon što su senat i narod Rima prestali biti suvereni rimskog svijeta, a njihova vlast je povjerena isključivo caru, vječni grad više nije mogao tvrditi da je zakonito prijestolje države. Ta čast se od tada mogla dodijeliti bilo kojem mjestu u rimskom svijetu koje bi odgovaralo carevoj pogodnosti, ili bi učinkovitije služilo interesima koje je morao štiti. Nadalje, carstvo je sada bilo u defenzivi. Kada je stoga Konstantin uspostavio novo sjedište vlade u Bizanciju, usvojio je politiku koja je prije njegovih dana uvedena kao bitna za očuvanje rimske dominacije. Može tvrditi originalnost samo u svom izboru određene točke na kojoj je to sjedište smješteno, i u svom priznanju činjenice da bi se njegov savez s kršćanskom crkvom mogao najbolje održati u novoj atmosferi. Grad je osnovao Konstantin Veliki, proširenjem starog grada Bizancija, 328. g. po Kr., a inauguriran je kao novo sjedište vlade 11. svibnja 330. g. po Kr. Da bi se ukazalo na njegovo političko dostojanstvo, nazvan je Novi Rim, dok je za ovjekovječenje imena svog osnivača prozvan Konstantinopol. Glavni patrijarh grčke crkve i danas se potpisuje kao 'nadbiskup Novog Rima'." — Brit.

Povukao je trećinu. — "Rimski car Konstantin vidio je viziju — vjerojatno dok je bio potpuno budan — viziju većeg prosperiteta za sebe i svoje Carstvo, kroz priznavanje kršćanstva kao religije svoga Carstva umjesto poganstva, koje je prethodno bilo priznato. Konstantinova potonja uloga u crkvenim poslovima postala je velika. Predložio je sazivanje sabora svih biskupa, njih oko tisuću. Želio je znati zašto ovi apostolski biskupi, svi nadahnuti istim Duhom Božjim, poučavaju tako različito. Ponudio je platiti putne troškove svim biskupima na Sabor u Nikeji; ali je većina, strahujući da bi car bio pod kontrolom rimskog biskupa (koji se još nije proglasio papom), odbila prisustvovati. Došlo ih je samo 384. Ali ni oni se nisu uspjeli složiti. Mnogi su se držali biblijskog učenja, ali misao mistifikacije trojstva je uhvatila maha kod nekih biskupa. Tada je Konstantin presudio; i Nicejsko vjerovanje, podržano carevom moći, proglašeno je kršćanskom vjerom, a sve što je tome u suprotnosti, herezom. Ipak, ne smije se zaboraviti da je samo oko jedna trećina biskupa bila prisutna na Saboru; i da ih se nije moglo prisiliti da 'misterijem' zamijene Riječ Božju, dok car nije posudio svoj utjecaj. Tako je misterij trojstva uzdigao poganski car, koji nije bio kršten — čak ni poštropljen. Povijest progona svih onih koji nisu htjeli štovati trinitarijanski misterij ispunila bi sveske. Jedna tužna ilustracija je svima poznata — spaljivanje Serveta, Calvinovim potpisom na smrtnu presudu. Je li onda čudno što su s takvim uvjetima koji su prevladavali stoljećima, ignoriranjem Biblije i štovanjem vjeroispovijesti, istinita učenja Biblije o many temama bila potpuno izgubljena iz vida? Je li čudno što je u šesnaestom stoljeću, kada je Bog počeo vraćati Bibliju pažnji svijeta, nju spalio biskupski biskup ispred Katedrale svetog Pavla u Londonu? Je li čudno što su kršćani tog vremena bili proganjeni zbog njenog proučavanja, i mogli su se sastajati samo u tajnosti?" — B. S. M.

Nebeskih zvijezda. — Lažne zvijezde, "zvijezde lualice", ljudski određena svjetla nominalnih nebesa. — D. 595. Tu su biskupi postali zamjena za prave Apostolske zvijezde.

I bací ih na zemlju. — Prisilio ih je da poučavaju ono što im je on govorio ili će biti prognani, kao što je bio Arije.

I zmaj. — Carski Rim, predstavljen Konstantinom.

Stade pred ženu koja samo što nije rodila. — Rana Kršćanska Crkva.

Da proždere njezino dijete. — Da ga apsorpira, učini ga podređenim obilježjem rimskog sustava vladavine.

Čim se rodi. — Čim je razvoj klase svećenstva i ostalih jednako nevjernih Kristu učinio nemogućim da ih se duže zadrži u pravoj Crkvi.

12:5. I ona rodi muško dijete. — Papinstvo. — Z. '79-12-2.

Koje će vladati svim narodima željeznom palicom. — "U jednoj buli ili ediktu, Siksto V. izjavljuje: 'Autoritet dan sv. Petru i njegovim nasljednicima, ogromnom moći vječnoga Kralja, nadilazi svu moć zemaljskih kraljeva i prinčeva. On donosi neosporivu presudu nad svima njima. A ako zatekne bilo koga od njih da se opire Božjoj naredbi, on na njima vrši još težu osvetu, bacajući ih s njihovih prijestolja, koliko god moćni bili, i obarajući ih do najnižih dijelova zemlje kao ministre oholog Lucifera.' Bula pape Pija V., naslovljena 'Prokletstvo i izopćenje Elizabete, kraljice Engleske, i njezinih pristaša' glasi kako slijedi: 'Onaj koji vlada na visini, kojemu je dana sva moć na nebu i na zemlji, povjerio je jednu svetu, katoličku i apostolsku crkvu (izvan koje nema spasenja) jednome jedinomu na zemlji, naime, Petru, Princu apostola, i Petrovu nasljedniku, rimskom biskupu, da se njome upravlja u punini moći. Njega je jedinoga učinio princom nad svim narodima i svim kraljevstvima, da čupa, uništava, raspršuje, troši, sadi i gradi.' " — B. 311.

I njezino dijete bi uzneseno k Bogu i [na] K Njegovom prijestolju. — "Sv. Bernard tvrdi da 'nitko osim Boga nije poput pape, ni na nebu ni na zemlji.' 'Car Konstantin', kaže papa Nikola I., 'dodijelio je papi naziv Boga; koji, stoga, budući da je Bog, ne može biti suđen od čovjeka.' Papa Inocent III. je rekao — 'Papa drži mjesto biskup Boga,' a kanonsko pravo, u glosi, naziva papu — 'našim Gospodinom Bogom.' Inocent i Jacobatius tvrde da 'papa može učiniti gotovo sve što i Bog može,' dok Decius odbacuje riječ 'gotovo', kao nepotrebnu. Jacobatius i Durand tvrde da 'mu se nitko ne usuđuje reći ništa više nego Bogu — Gospodine, što to radiš?' " — B. 311. Papa Martin iznio je stvar u svoje ime na sljedeći način: "Sva je zemlja moja biskupija, i ja sam ordinarij svih ljudi, imajući autoritet Kralja svih kraljeva nad podanicima. Ja sam sve u svemu, i iznad svega, tako da sam Bog i ja, Božji namjesnik, oboje jedan te isti konzistorij, i u mogućnosti sam učiniti gotovo sve što Bog može. U svemu što navedem, moja volja treba stajati umjesto razuma, jer sam u stanju zakonom raspolagati iznad zakona, i od nepravde napraviti pravdu ispravljajući zakone i mijenjajući ih. Stoga, ako se za one stvari koje činim kaže da ih ne čini čovjek, nego Bog — Što možete od mene napraviti nego Boga? Opet, ako se prelati crkve na (Saboru u) Konstanci nazivaju i smatraju Bogovima, ja onda, budući iznad svih prelata, iz ovog razloga izgledam iznad svih Bogova. Stoga nije ni čudo ako je u mojoj moći mijenjati vrijeme i vremena, mijenjati i ukidati zakone, oslobađati od svega, pa čak i od Kristovih zapovijedi" — B. 314; Daniel 7:25.

12:6. I žena. — Prava Crkva Božja.

Pobježe u pustinju. — "Zabluda, uvijek popularnija od istine, kada se uzdigla do utjecaja i moći, lovila je, proskribirala i ocrnjivala istinu, i sve koji su je se držali. Bilo je to vrijeme kada je prava Crkva (žena) pobjegla u pustinju — u samoću — kao prognanik zbog svoje vjernosti istini, te pravom Gospodinu i Glavi Crkve." — B. 329.

Gdje joj je Bog pripremio mjesto. — "Skrovito mjesto Svevišnjega." — Psalam 91:1.

Da je oni. — Antitipski gavrani koji su hranili Ilijinu klasu, nepoznati, "vjerni ljudi" koji su u tajnosti lomili kruh života onima koji su gladovali za pravednošću.

Tamo hrane. — Jako slično tome kako je Ilija bio hranjen u pustinji. — Otkrivenje 2:20.

Tisuću dvjesto i šezdeset dana. — 1260 godina, od 539. g. po Kr. do 1799. — Otkrivenje 11:2, 3.

Tablica 1: Ključni proročanski simboli Otkrivenja 12

Simbol	Opis / Tumačenje u svesku
Žena	Rana Crkva, nominalni Sion, prvotno čedna Djevica odjevena suncem (svjetlost Evanđelja) s mjesecom pod nogama (Zakon).
Kruna od 12 zvijezda	Dvanaestorica apostola kao božanski imenovana i nadahnuta svjetla i učitelji Crkve.
Veliki crveni zmaj	Pogansko Rimsko Carstvo, sjedinjeni carski i vjerski sustav (Pontifex Maximus).
Muško dijete	Papinstvo, klerička klasa koja preuzima vladavinu i vlada narodima željeznom palicom.
Pustinja	Stanje izolacije i odvojenosti prave Crkve tijekom 1260 proročanskih godina (539.-1799. g. po Kr.).

12:7. I nastat rat na nebu. — Između dviju crkvenih vlasti, poganskog Rima i papinskog Rima.

Mihael. — "Tko je kao Bog," Papa. — B. 275; C. 62.

I njegovi anđeli. — Biskupi. Sljedeći je odgovor dan u Katoličkom katekizmu na pitanje: "Tko su nasljednici Apostola?" Odg. "Biskupi koji su ispravno posvećeni i nalaze se u zajedništvu s glavom Crkve, Papom".

[Zarate] DA ZARATE SA zmajem. — Pokušali su oduzeti svjetovnu vlast građanskim vladarima. — Otkrivenje 2:12.

I zmaj. — Carski Rim. — B. 288; Otkrivenje 12:3; 20:2.

Zarati i anđeli njegovi. — Učinili su sve što je bilo moguće kako bi ograničili rastuću moć papinstva, ali sve uzalud. — Otkrivenje 2:12.

12:8. I ONI NE nadvladaše PROTIV NJEGA, niti se ONDA više nađe [njihovo mjesto] ON na nebu. — Papinstvo je iz sukoba izašlo kao pobjednik. "Paganizam je, poražen, odustao od svih stvari koje su se odnosile na vjerska pitanja i zadovoljio se društvenim, građanskim i političkim poslovima," tako je izjavio jedan od suradnika pastora Russella.

12:9. I veliki zmaj bio je zbačen. — Stihovi od 9 do 12 sadrže radovanje papinstva zbog njihovog trijumfa.

Ta stara zmija, zvana Đavao, [i] Sotona. — "Ovoj četvrtoj zvijeri, koja predstavlja Rim, Daniel ne daje nikakvo opisno ime. Iako su ostale opisane kao nalik lavu, medvjedu i leopardu, četvrta je bila toliko divlja i gnusna da se s njom nije mogla usporediti nijedna zemaljska zvijer. Ivan Otkrovitelj, vidjevši u viziji istu simboličnu zvijer (vladavinu), također nije znao kojim bi je imenom opisao, pa joj na kraju daje nekoliko imena. Između ostalih, nazvao ju je 'Đavlom'. Svakako je odabrao prikladno ime; jer Rim, kada se promatra u svjetlu njegovih krvavih progona, zasigurno je bio najđavolskija od svih zemaljskih vlada. Čak je i u svojoj promjeni iz poganskog Rima u papinski Rim ilustrirao jednu od glavnih Sotoninih karakteristika; jer se i on pretvara da izgleda kao anđeo svjetla (2. Korinćanima 11:14),

kao što se Rim preobrazio iz neznaboštva i tvrdio da je kršćanski — Kristovo Kraljevstvo." — A. 258.

Koji zavodi cijeli svijet. — Dajući naslutiti da bilo tko u njemu, osim pape, ima ikakvo pravo reći bilo što o tome kako bi se njime trebalo upravljati.

Zbačen je na zemlju. — Mi, papinstvo, imamo kontrolu!

I njegovu anđeli zbačeni su s njim. — Mi, kardinali, itd., imamo položaje moći koje su nekad držali svećenici poganskog Rima!.

12:10. I začuh jak glas kako govori na nebu. — U Rimokatoličkoj crkvi.

Sada je došlo spasenje i snaga. — "Kardinal Manning, glavni predstavnik papinstva u Engleskoj, podržava i skreće pozornost javnosti na sljedeću klauzulu katoličke vjere: 'Izjavljujemo, potvrđujemo, definiramo i proglašavamo da je za spasenje neophodno da svako ljudsko stvorenje bude podložno Rimskom prvosvećeniku.' A u objavljenom diskursu predstavlja papu kako kaže: 'Tvrdim da sam Vrhovni Sudac i Upravitelj savjesti ljudi; seljaka koji obrađuje polje, i princa koji sjedi na prijestolju; kućanstva koje živi u sjeni privatnosti, i Zakonodavstva koje donosi zakone za kraljevstva. Ja sam jedini, posljednji, Vrhovni Sudac o tome što je ispravno, a što pogrešno.' " — B. 317.

I kraljevstvo našega Boga. — Papinstvo je zaista vjerovalo da je njegovo uzdizanje na vlast bilo uzdizanje Božjeg kraljevstva na zemlji, i bilo je, ali ne našeg Boga. — 2. Korinćanima 4:4.

I vlast Njegova Krista. — Papa zaista vjeruje da je on Kristov Namjesnik.

Jer zbačen je tužitelj naše braće. — Papinstvu se činilo da su, potkopavajući i istiskujući carski Rim, izvojevali veliku pobjedu za Krista.

Koji ih je optuživao pred našim Bogom dan i noć. — Poganski Rim je istinito optuživao papinstvo za laž, simoniju, ubojstvo, preljub i svaki zločin iz kalendara. — Otkrivenje 2:13.

12:11. I oni ga pobijediše krvlju Janjetovom. — Tako to izgleda katolicima čak i do današnjeg dana. "U ovom znaku [križu] pobijedi!" bio je stijeg križara.

I riječju svoga svjedočanstva. — But ne svjedočanstvom povijesti ili Božje Riječi, koje oboje pokazuju da je "njihovo svjedočanstvo" (tj. svjedočanstvo papinstva, u krivotvorenim dekretalima i inače) bilo neprestana laž. — Daniel 11:27.

I nisu ljubili svoje živote sve do smrti. — Ovo je bilo katoličko gledište.

12:12. Zato se radujte, nebesa. — Katolička nebesa — pape, biskupi i prelati.

I vi koji prebivate u njima. — "Niži svećenici papinstva, ne dijelovi ili članovi crkve ili hijerarhije, nego nazivani 'Braća'." — B. 303.

Jao [stanovnicima] zemlji i [od] moru. — Papinstvu se činilo kao da su Tisućljeće, i veliko Vrijeme nevolje za koje Pismo posvuda pokazuje da mu mora prethoditi, upravo pred vratima. — Otkrivenje 7:1.

Jer je đavao sišao k vama. — Papinska misao da je poganski Rim bio dobar predstavnik Đavla sasvim je ispravna; i Sveto pismo uzvraća kompliment.

Imajući [veliki] gnjev. — Bivši jako razgnjevljen papinskim agresijama. Papinska politika je oduvijek bila potiskivati građanske vlasti koliko god je to moguće, zatim čekati da prođe jedna generacija i potiskivati još više. Rogovi su oduvijek mrzili bludnicu. — Otkrivenje 17:16.

Zato što zna da ima samo kratko vrijeme. — Da je papinstvo to moglo ostvariti, ono bi zasigurno, s vremenom, lišilo sve vladare svijeta svake trunke građanske, društvene, crkvene i financijske moći. Nikada nije bilo granica njegovim ambicijama ili pretenzijama, a nema ih ni sada.

12:13. I kada zmaj. — Građanske vlasti starog Rimskog Carstva, pod kontrolom papinstva.

Vidje da je zbačen na zemlju. — Lišen praznovjernog strahopoštovanja koje je sada gotovo u potpunosti apsorбирало papinstvo.

On progoni. — Ne na vlastiti račun, već prema zapovijedima i uputama i ohrabrenjima papinstva, i da bi zadobio papinsko odobrenje.

Ženu koja je rodila muško dijete. — Pravu Crkvu. Za detalje o zloglasnom djelu Karla V., cara Njemačke i kralja Španjolske i Nizozemske, vojvode od Albe, Filipa II. od Španjolske, francuskih kraljeva Franje i Henrika, pogledajte stranice 337-338 STUDIJA SVETOG PISMA, Svezak II. To su samo ilustracije onoga što se događalo u svim dijelovima starog rimskog svijeta, i sve je to učinjeno po nalogu papinstva.

12:14. I ženi. — Pravo Crkvi.

Dva su Krila bila dana. — Stari i Novi Zavjet.

Velikog orla. — Orao je simbol mudrosti, prikladan predstavnik Svetog pisma u kojem se nalaze riječi našeg Boga. (Otkrivenje 4:7.) "Nosio sam vas na orlovskim krilima i doveo vas k Sebi." — Izlazak 19:4; Ponovljeni zakon 32:11-12.

Da može odletjeti u pustinju. — Odvojenost od svijeta; ostracizam; predstavljen s Ilijine tri i pol godine u pustinji. — Otkrivenje 2:20.

Na svoje mjesto, gdje se hrani. — Božanski providenim sredstvima, od kojih gotovo nijedan zapis nije ostavljen da preživi pustošenja papinskog progona.

Oboma na vrijeme, i vremena, i pola vremena. — 1260 godina od 539. g. po Kr. do 1799. — Otkrivenje 11:2, 3.

Od. — Sigurna od.

Lica Zmije. — Samog Sotone, pravog pokretača svih progona od Gospodinovog vremena do sada.

12:15. I Zmija. — Sam Sotona, na kraju 1260 godina papinske moći da progoni.

Izbaci iz svojih usta vodu kao potop. — "Snaga Francuske revolucije, na koju se ovdje ukazuje, ležala je u činjenici da su je potaknule mnoge stroge istine o svećenstvu i kraljevskoj moći te o individualnim pravima i slobodama svih. Tu su viđene i izražene istine o ljudskim pravima koje nas iznenađuju kada razmotrimo neznanje, praznovjerje i servilnost tog vremena pod kojima su mase tako dugo bile. Mnoge istine koje su tada kao potop preplavile Francusku, potapajući je u krvi, sada su vrlo općenito prihvaćene među svim civiliziranim narodima." — C. 65.

Za ženom, da učini da je rijeka odnese. — "Sotonin plan u poticanju Francuske revolucije bio je stvoriti uzbunu diljem Europe, posebno

među utjecajnom klasom, nepovoljnu za slobodu, i ilustrirati u Francuskoj teoriju da bi, kada bi se srušila rimska praznovjerja i slobodi dao puni mah, zakon i red brzo došli kraju." Ovu strategiju Sotona će sada ponoviti — ovaj put s uspjehom, ali će njegov trijumf biti kratkog vijeka. — C. 66.

12:16. I zemlja. — Ljumi Europe koji vole red.

Pomože ženi. — Pravo Crkvi.

I zemlja otvori svoja usta, i proguta rijeku. — "Povijesna je činjenica da su potop istine koji se proširio Francuskom — optužujući papinstvo i njegovo svećenstvo, monarhiju i njezinu parazitsku aristokraciju kao odgovorne uzroke velikog dijela neznanja, siromaštva i praznovjerja naroda — progutali, ili apsorбирали, narodi Europe općenito (Rimski 'svijet'). A kada su vladari Europe formirali ono što se zvalo 'Sveta Alijansa', za suzbijanje sloboda naroda i perpetuiranje vlastitih prijestolja, bilo je prekasno staviti narod u okove; jer, popivši potopne vode, oni se nisu htjeli pokoriti. Bilo je prekasno misliti o ponovnom uspostavljanju papinstva, koje je bilo tako strašno poniženo i čije su anateme protiv slobode i Francuza tako reagirale protiv njega samog; tako da papa nije bio ni pozvan da se pridruži 'Svetoj Alijansi', čiji bi on prije bio priznati glava." — C. 66.

Koju zmaj izbac iz svojih usta. — "Ovaj iznenadni potop voda (istine) bio je zamišljen da djeluje kao sredstvo za povraćanje, da dovede do izbacivanja hrane slobode koju su ljudi već primali iz Biblije, kao rezultat reformacije, i tako da prisili vladare i učitelje da se suprotstave istini iz straha od anarhije." — C. 66.

12:17. I zmaj se razgnjevi na ženu. — Protestirajuću Crkvu Božju. To će se uskoro primijeniti s velikom snagom.

I ode ratovati s ostatkom njezina sjemena. — Pravim svecima u rimokatoličkom zajedništvu ili gdje god se inače nalaze, — uvijek predmetima mržnje i ugnjetavanja od strane crkvenjaštva. — Otkrivenje 13:7.

Koji drže zapovijedi Božje. — "Zakon se ispunio u nama." — Rimljanima 8:4.

I imaju svjedočanstvo [Isusa Krista] BOŽJE. — Imaju NJEGOVU riječ kao savjetnika svog. — Otkrivenje 14:12.

Otkrivenje 13 — Papinska i protestantska zvijer

Sjedinjeni vjersko-politički sustavi, lažna čuda i progoni

13:1. I [ja] ON stade na morski pijesak. — More predstavlja mase koje nisu pod vjerskim ograničenjima. To je to simbolično more koje će prevrnuti i progutati sva kraljevstva zemlje u velikom Vremenu nevolje. Pravo razumijevanje vizije smješteno je dolje na rubu ovog mora, blizu Vremena nevolje.

I vidjeh zvijer. — "Ovaj karakter je vrlo snažno ocrtan čak i u imenima koja su mu pridali nadahnuti pisci. Pavao ga naziva 'Onaj Zlikovac', 'Čovjek grijeha', 'Tajna bezakonja', 'Antikrist' i 'Sin propasti'; prorok Daniel ga naziva 'Grozota pustoši' (Daniel 11:31; 12:11); a naš Gospodin misli na isti karakter kao na 'Grozotu pustoši, o kojoj govori prorok Daniel' (Matej 24:15). Taj isti karakter također je bio predočen malim rogom, ili moći, iz strašne zvijeri koju je Daniel vidio u svojoj proročkoj viziji, koja je imala oči i usta koja su govorila velike stvari, i koja je napredovala i ratovala sa svecima, i nadvladala ih. (Daniel 7:8, 21.). Ivan je također vidio i upozorio Crkvu na ovaj karakter, rekavši: 'Čuli ste da će doći Antikrist.' Zatim savjetuje kako pobjeći od utjecaja Antikrista. (1. Ivanova 2:18-27.). Ovi razni nazivi i kratki opisi ukazuju na podli, suptilni, licemjerni, varljivi, tiranski i okrutni karakter, razvijen usred kršćanske Crkve; prisvajajući, do samoga kraja, posebnu svetost te autoritet i moć od Boga." (B. 271.). "Ne moramo dugo tražiti da bismo pronašli karakter koji savršeno odgovara svim zahtjevima. Ali kada ustvrdimo da je jedini sustav čija povijest odgovara ovim proročanstvima papinstvo, neka nas nitko krivo ne shvati da to znači da je svaki rimokatolik čovjek grijeha. Pape, biskupi i drugi su u najboljem slučaju samo dijelovi ili udovi sustava Antikrista, baš kao što su svi Kraljevski Svećenici samo udovi pravog Krista." (B. 277.). Antikrist sada pronalazi svoj izraz u "kršćanskim" vladama svijeta utemeljenim na njegovim učenjima — kršćanstvu.

Kako izlazi iz mora. — Vidi Otkrivenje 17:15; Psalam 65:7; 93:3, 4; Izaija 57:20. U vrijeme rađanja papinstva mase rimskog naroda prestale su poštovati drevnu mitologiju poganskog Rima. Konstantin, lukav političar, razlučio je to i uočio rastući utjecaj kršćanske vjere. Usvojivši je, prisiljavajući na usvajanje Nicejskog vjerovanja i premještanjem svoje prijestolnice iz Rima, dao je papinstvu njegov početak.

Sa DESET ROGOVA I sedam glava [i deset rogova]. — Vidi Otkrivenje 12:3; 13:1; 17:9-12; Daniel 7:7, 20; Otkrivenje 5:6; 1. Samuelova 2:10; Ponovljeni zakon 33:17; 1. Kraljevima 22:11.

I na njegovim rogovima deset kruna. — U ovu računicu uključene su tri potencijalne rase koje su iščupane da bi se napravilo mjesta za rast papinstva. (Otkrivenje 12:3; 17:3, 9.). U ovoj slici položaj kruna na rogovima umjesto na glavama, kao u Otkrivenju 12:3, označava promijenjenu situaciju nakon što je papinstvo preuzelo kontrolu. Papinstvo nije vladalo izravno, kao što je to činio poganski Rim, već kroz druge sile s kojima je bilo povezano.

I na njegovim glavama. — Sedam kraljevstava koja su još uvijek preživjela: Španjolska, Portugal, Francuska, Engleska, Njemačka, Austrija, Grčka i njihove prošle i sadašnje ovisne teritorije.

Ime bogohulno. — Svako od ovih kraljevstava lažno tvrdi, ili je tvrdilo, da je dio Kraljevstva Božjeg, iako su zapravo sve dio jednog

velikog kraljevstva kojim vlada "bog ovoga svijeta." — 2. Korinćanima 4:4.

13:2. I zvijer koju sam vidio bila je nalik leopardu. — "Tijelo papinske zvijeri bilo je poput leoparda. Leopard je bio treća zvijer koju je vidio Daniel, tj. Grčka. Grčka je bila poznata kao središte učenja, pobožnosti i mudrosti (Djela apostolska 17:23); pa se tako papinstvova glavna tvrdnja, da je vladar svih kraljevstava, temelji na tvrdnji da je ono središte mudrosti, učenja i pobožnosti. Ostale osobitosti leoparda su njegova aktivnost, budnost i tajnovitost; tako i s papinstvom. Nadalje, leopard je nepravilno pjegav, a tako je i s politikom papinstva u raznim dijelovima svijeta." (Z. '79-12-2.). "Na jednom mjestu je liberalno, gotovo bijelo u svojim profesijama ili izgledima; u drugoj četvrti crno, korumpirano, degradirajuće, brutalno; a na nekim trećim mjestima ima razne neutralne i tamne nijanse korespondencije s prirodnom izopačenošću ljudi kojima vlada svojim štapom vječnih muka i svojim štapom čistilišta. In Španjolskoj, na primjer, koja je stoljećima bila jedna od njenih tamnih pjega — tamna koliko će to opća civilizacija naroda dopustiti, — 'leopard' je navikao imati sve po svome, i razbješnjen je da se o slobodi bogoslužja, ili čak o slobodi misli, uopće i sanja." — Z. '99-262.

A noge mu kao noge u medvjeda. — "Medvjed sugerira još jednu posebnost papinstva kao carstva, tj. upornost. Poput Medvjedeg Carstva (Medo-Perzija) koje bi opsjedalo godinama; tako i u pogledu njezine ustrajnosti. Slično tome, papinska upornost je očitovana kroz čitavu njezinu povijest." — Z. '79-12-2.

I usta njegova kao usta lavlja. — Ponos i hvalisanje. Govoreći velike stvari i hule. — Otkrivenje 13:5, 6.

I zmaj mu dade moć svoju, i prijestolje svoje, i vlast veliku. — Pogansko Rimsko Carstvo prenijelo je svoj autoritet i vlast na papinsku stolicu.

13:3. I vidjeh jednu od glava njezinih kao na smrt ranjenu. — Pad carskog Rima pod najezdom barbara (476. g. po Kr.).

Ali se njezina smrtonosna rana iscijeli. — Uspostava papinske vlasti u Rimu, što je u suštini obnovilo carski Rim, ali u novom obliku.

I sva se zemlja čudeći se povodi za zvijeri. — Divljenje i potpora naroda ovome čudesnom sustavu.

13:4. I pokloniše se zčaju koji dade vlast zvijeri. — "Narod je poštovao građansku vlast još i više jer je na taj način iskazala čast crkvenom autoritetu. Različita kraljevstva (rogovi) ubrzo su naučila da je njihov stisak nad narodom ojačan, a ne oslabljen savezništvo s papinstvom, jer je papinstvo zauzvrat priznalo njih, i zapovjedilo narodu da prizna te despote kao božanski postavljene. Tako je to i do današnjeg dana, vladari Europe tvrde da vladaju po božanskom pravu i imenovanju, i njihova djeca nakon njih, bez obzira koliko bila nesposobna." — Z. '80-1-1.

I pokloniše se zvijeri, govoreći: Tko je kao zvijer, i tko može ratovati s njom. — "Kada su, 455. godine po Kr., grad Rim napali i opljačkali Vandali, a svuda uokolo vladala je nevolja i pustoš, Lav, rimski biskup, iskoristio je priliku kako bi na sve, i barbare i Rimljane, utisnuo svoju tvrdnju o duhovnoj moći. Grubim i praznovjernim barbarima, već uvelike impresioniranim onim što su vidjeli oko sebe, rimskom veličinom i bogatstvom, Lav, odjeven u svoje pontifikalne haljine, uzviknuo je: 'Čuvajte se! Ja sam nasljednik sv. Petra, kojemu je Bog dao ključeve Kraljevstva Nebeskog i protiv čije crkve vrata pakla ne mogu prevladati; ja sam živi predstavnik božanske moći na zemlji; ja sam Cezar, kršćanski Cezar, koji vlada u ljubavi, kojem su svi

kršćani dužni odanost; ja držim u svojim rukama prokletstva pakla i blagoslove Neba; ja oslobađam sve podanike od odanosti kraljevima; ja dajem i oduzimam, po božanskom pravu, sva prijestolja i kneževine kršćanstva. Čuvajte se kako sknavite baštinu koju mi je dao vaš nevidljivi kralj; da, sagnite svoje vratove preda mnom i molite se da se odvrati gnjev Božji." — B. 295.

13:5. I dana su joj usta koja govore velike stvari i hule. — Usta Antikrista jedna su od njegovih vodećih karakteristika. — B. 305; Daniel 7:8, 11, 25.

I dana joj je vlast da čini što hoće četrdeset i dva mjeseca. — 1260 dana, ili vrijeme, vremena i pola vremena; ispunjeno u 1260 doslovnih godina od 539. g. po Kr. do 1799. g. po Kr. (Otkrivenje 11:2.). Kao sekundarno ispunjenje, možemo vidjeti kraj vladavine kajzera i drugih njegovih glasnogovornika za 42 doslovna mjeseca od 1. kolovoza 1914. Ali kakva bi to bila ludost pokušati vidjeti u njemačkom kajzeru, ili u bilo kojem drugom pojedincu, proročenog Antikrista. — Otkrivenje 11:11.

13:6. I otvori svoja usta na hule protiv Boga, da huli na ime Njegovo, i šator Njegov, i one koji prebivaju na nebu. — Pogrešna prikazivanja Božanskog Karaktera i Plana. Na Boga se hulilo, ili ga se lažno prikazivalo titulama koje su koristili pape, njihovim tvrdnjama o izvršavanju Božanske moći na zemlji (B. 311), tvrdnjama da je Papa Bog na zemlji (B. 314), tvrdnjama da je on jedini sudac o tome što je ispravno a što pogrešno (B. 317), tvrdnjama da je nepogrešiv (B. 318), zabranjivanjem Biblije (B. 319), doktrinama o vječnom mučenju i čistilištu (B. 323), misama za mrtve i prodajom indulgencija (B. 324), te đavolskim praksama protiv Njegovih svetaca, prebrojnim da bi se imenovala. Šator Njegov je prava Crkva u tijelu, a oni koji prebivaju na nebu su vjerni čije je građanstvo na nebesima (Efežanima 2:6; Filipljanima 3:20).

13:7. I dano joj je da ratuje sa svecima, i da ih pobijedi. — Vidi Otkrivenje 2:20; 6:8; Daniel 7:21, 22; Djela apostolska 9:32; Rimljanima 15:25; 1. Korinćanima 6:1.

I dana joj je vlast nad svim plemenima, i narodima, i jezicima, i nacijama. — Ovo se doslovno ispunilo, ali će uskoro imati i sekundarno ispunjenje, kroz zvjerske vlade koje su živi predstavnici papinstva u duhu, ako ne i u činjenicama. — Otkrivenje 17:15.

13:8. I poklonit će joj se svi koji žive na zemlji, čija imena nisu zapisana u Knjizi Života Janjeta zaklanog od postanka svijeta. — "Obmana papinstva bila je tako potpuna da je svijet bio prevaren, a sva crkva, osim pobjednika čija su imena bila 'zapisana na Nebu', bila je prevarena na isti način, i požurila se ujediniti sa Zvijeri i obožavati je, te upisati svoja imena u njezine knjige. Iz ovoga je proizašla zabluda tako uobičajena za sve protestante današnjice, naime, da njihova imena moraju biti povezana s nekim takvim zemaljskim sustavom, inače nisu Gospodinovi sveci. Ali važna stavka je, da naša imena budu zapisana u Janjetovoj Knjizi Života; Njegov zapis je jedini od ikakve vrijednosti." — Z. '80-1-1; Psalm 69:28; Daniel 12:1; Luka 10:20; Filipljanima 4:3; Otkrivenje 3:5; 21:27. Janje je odabrano da bude Glava i Poglavar Novog Stvaranja u Božanskom naumu prije postanka svijeta. — F. 65.

13:9. Ako tko ima uho, neka čuje. — "Samo oni čije su uši bile obrezane — oni koji su došli do značajnog znanja o Božjoj Riječi i koji su imali sluh vjere — da poštuju Njega i Njegovu Riječ, unatoč veličanstvenosti, uspjehu i moći zablude, mogli bi primiti prethodne izjave o onima koji su bili prevareni od strane papinstva." — Z. '80-1-1.

13:10. Ako tko vodi u ropstvo, otići će u ropstvo; tko mačem ubija, mačem mora biti ubijen. Ovdje je strpljivost i vjera svetih. —

"Papinski sustav bio je sustav ropstva. Svi koji priznaju njegove zahtjeve moraju nužno pružiti bespogovornu poslušnost, kao Bogu; jer je on tvrdio da je kraljevstvo nebesko; a njegova glava, Papa, da je Božji namjesnik; stoga oni koji su bili za, ili su favorizirali takvo porobljavanje pojedinačne misli, i koji bi priznali pravo tog papinskog sustava da ograničava i definira vjeru svih, dajući pristanak, postali su zarobljenici." (Z. '80-1-2.) Oni koji su se oduprli papinstvu koristeći "Mač Duha", Riječ Božju, položili su svoje živote i zapečatili svjedočanstvo smrću. Ista situacija se sada suočava sa svecima, po pitanju potpomaganja ubojitog duha vlada u kojima dominira duh Antikrista. — Otkrivenje 14:12.

13:11. I vidjeh drugu zvijer kako izlazi iz zemlje. — "Ako je prethodna divlja zvijer predstavljala crkvenu silu, kao što smo upravo vidjeli, onda bi ovu zvijer nazvanu drugom trebalo shvatiti kao predstavnika slične crkvene sile. Kao što je prva zvijer imala deset rogova, ili sila, koji su joj davali snagu, tako ova zvijer ima 'dva roga' što ukazuje na to da će je podupirati dvije sile ili vlade. Opet, primijetite da se ova zvijer 'uzdigla (postupno proizašla) iz zemlje', dok je prva izašla iz mora. Sada, ako su naše definicije točne — kao što je dolazak papinstva iz redova nereligioznih masa Rimskog Carstva prikazan njegovim izlaskom iz 'mora' — onda bi dolazak ove druge zvijeri iz 'zemlje' trebao značiti da je iznikla među nominalno religioznim narodom. Zvijer s dva roga je jedan crkveni sustav, a dva roga pokazuju da ga podupiru, a njegov autoritet priznaju dva kraljevstva. Imajte na umu da to što crkvu samo pomaže ili podupire carstvo ne čini od nje simboličnu 'Zvijer'; 'Zvijer' je vlada, i da bi postala simbolična zvijer, crkva mora postati element u vladi ili dio vlade." (Z. '80-1-2.) To savršeno odgovara Ustanovljenoj 'Crkvi Engleske i Irske.'

Tablica 2: Usporedni prikaz dviju zvijeri iz Otkrivenja 13

Zvijer	Slikoviti prikaz i obilježja	Proročansko ispunjenje
Prva zvijer (iz mora)	Tijelo leoparda (mudrost/aktivnost), noge medvjeda (upornost), usta lava (ponos). 10 rogova s 10 kruna.	Papinski sustav u Rimu koji vlada preko svjetovnih kraljevstava Europe.
Druga zvijer (iz zemlje)	Izlazi iz zemlje (nominalno religiozno društvo). Ima dva roga kao u janjeta, govori kao zmaj.	Crkva Engleske i Irske (Anglikanstvo) pod vodstvom Henrika VIII. i monarhije.
Slika zvijeri	Federacija koja ujedinjuje sve sekte pod jednim standardom ortodoksije.	Evangelička alijansa (1846. g.) i Savezno vijeće Kristovih crkava u Americi.

I imala je dva roga kao u janjeta, i govoraše kao zmaj. — "A sada o dva roga. Engleska je, naravno, bila jedan od njih, a Irska drugi. Povijest kaže da je 1537. godine Irski parlament u Dublinu 'donio Zakon o vrhovništvu, proglašavajući Henrika VIII. vrhovnim poglavarom Crkve, zabranjujući općenje s rimskim dvorom i čineći odbijanje prisege o vrhovništvu izdajom.' 'Henrik VIII. također je preuzeo titulu kralja Irske.' Tako se vidi da je drugi rog izrastao u kratkom roku od pet godina nakon prvog. Činjenica da Irska nije bila moćan rog nije bitna, jer je bila jača od nekih koji su podupirali Papinsku Zvijer. 1. siječnja 1871. irska crkva je raspuštena, ili je taj rog

odbačen." (Z. '80-1-2.) Govoriti kao zmaj znači da njezini iskazi nalikuju onima čisto civilne vlasti. Englesko ponašanje prisiljavanjem Kine na uvoz opijuma (Z. '11-115) jasan je dokaz njezina sotonska i zmajska karaktera.

13:12. I izvršava svu vlast prve zvijeri pred njom, i čini da zemlja i oni koji prebivaju na njoj se klanjaju prvoj zvijeri, čija je smrtna rana zacijelila. — "Ovo pokazuje da druga ne zauzima mjesto prve zvijeri, već da one postoje istovremeno." (Z. '80-1-2.) To također znači da će patnje svetaca pod kombinacijom vlasti predvođenih Velikom Britanijom biti goleme. Engleska crkva zahtijevala je istu moć i autoritet kao i papinstvo, nazivajući se 'Svetom katoličkom crkvom' i zahtijevajući poslušnost za svoje dekrete. Glavna zabluda oba sustava bila je tvrdnja da su oni 'Kraljevstvo Božje' u vladajućoj moći, što je opravdavalo progonstvo i prisilu. Time je ljudima onemogućeno tražiti pravu Glavu Crkve koja će uspostaviti pravo Kraljevstvo pod cijelim nebom. — Z. '80-1-2.

13:13. I čini velika čuda, tako da čini da i oganj silazi s neba na zemlju naočigled ljudima. — Najsnažniji biblijski tekst koji upozorava na predstojeću Crkvenu Federaciju ujedno je i najsnažniji tekst koji upozorava na spiritizam (Izaija 8:9-22). "Sotona je nadahnitelj i podupiratelj svakog Antikrista; i kao što je one koji su imali zadovoljstvo u zabludi radije nego u istini naveo na organiziranje velikog Antikrista, papinstva, simbolično 'zvijeri' iz Otkrivenja 13, i kao što sada djeluje na stvaranje protestantske 'slike zvijeri' sa životom, koja će surađivati s glavnim Antikristom, tako će se u kombinaciji s njima naći i sile tame, sile u zraku, lažljivi i zavodljivi duhovi, koji će djelovati kroz spiritizam, Kršćansku znanost, Novu misao, teozofiju, hipnotizam itd." (S. 32; Z. '09-123, 164.) Oganj s neba je simbol božanskog odobrenja (1. Kraljevima 18:38). Čim dvoroga zvijer dokaze, kroz lažna čuda i iskrivljene dokaze, svoje pravo na božanski položaj, uslijedit će brza i praktična upotreba tog 'ognja' za progon onih koji se ne slažu. — Z. '13-343.

13:14. I zavodi one koji žive na zemlji, zahvaljujući čudesima koja joj bi dano činiti pred zvijeri, govoreći onima koji žive na zemlji da načine sliku zvijeri, koja je zadobila ranu od mača i ostala živa. — Slikom zvijeri označava se Evangelička alijansa (kasnije Savezno vijeće Kristovih crkava). Između 1800. i 1846. g. pojavilo se mnoštvo sekti, što je izazvalo uznemirenost među starijim crkvama. Kako bi zaustavile sklonost individualnom mišljenju i tumačenju Biblije, različite su se protestantske denominacije ujedinile i stvorile standard 'ortodoksije' kroz Evangeličku alijansu 1846. g. To je bila kopija (slika) papinskog sustava, koja je dugo stajala bez života ili moći. — Z. '80-1-2; '13-342.

13:15. I imala je moć dati život slici zvijeri, da bi slika zvijeri trebala i progovoriti, i učini da se pobiju svi oni koji se ne bi htjeli pokloniti slici zvijeri. — Vitalnost, život i energija Slici zvijeri dolazi od dvoroge zvijeri (Engleske/Episkopalne crkve) kroz priznavanje ređenja i 'apostolskog nasljedstva' nonkonformističkih i drugih sektaških svećenika (Z. '13-343). Čim ova federacija (Slika) oživi i 'progovori', ona će upotrijebiti sav svoj utjecaj, prestiž i zakonsku moć da progoni, bojkotira i kleveta one koji joj se odbijaju pokloniti (poput Međunarodne udruge istraživača Biblije). 'Ubojstvo' se odnosi na duhovno, društveno i zakonsko zatiranje i progon. Klerički um je povijesno bio progoniteljski i zatvoren za novu istinu (biskup Williams, Z. '15-339, 253).

13:16. I učini da svi, mali i veliki, siromašni i bogati, slobodni i robovi, prime žig na njihovu desnu ruku ili na njihovo čelo. — Posvećenje i klanjanje ovim sustavima bit će veliki test na kraju ovoga

doba (Z. '99-170). Žig na čelu predstavlja javno i otvoreno priznanje članstva u savezu, dok žig na desnoj ruci predstavlja pružanje pomoći, rada ili utjecaja ciljevima organizacije (Z. '80-1-2).

13:17. I da nitko ne može kupovati ni prodavati, osim onoga koji ima žig, ili ime zvijeri, ili broj imena njezina. — Kupovanje i prodavanje se odnose na duhovne stvari — nitko neće smjeti poučavati, propovijedati, krstiti ili dijeliti simbole Gospodinove smrti bez odobrenja (licence) ove Slike zvijeri (Z. '80-1-2). Žig zvijeri imaju protestanti u Alijansi, ime zvijeri imaju rimokatolici, a broj njezinog imena imaju oni koji pristaju na vladavinu klera u stvarima vjere i rata.

13:18. Ovdje je mudrost. Neka onaj tko ima uho izračuna broj zvijeri, jer to je broj čovjeka; i broj njegov je Šest stotina šezdeset i šest. — Broj Čovjeka grijeha, Papinstva. Riječ je o zbroju rimskih brojkli u papinoj službenoj kruni i tituli: VICARIVS FILII DEI (Namjesnik Sina Božjeg) koji iznosi točno 666 (V=5, I=1, C=100, A=0, R=0, I=1, V=5, S=0; F=0, I=1, L=50, I=1, I=1; D=500, E=0, I=1). Ova titula i broj dokazuju identitet zvijeri. — B. 316; Smith; Z. '15-253.

Tablica 3: Izračun broja zvijeri (666) — VICARIVS FILII DEI

Slovo	Vrije dnost	Slovo	Vrije dnost	Slovo	Vrijednost
V	5	F	0	D	500
I	1	I	1	E	0
C	100	L	50	I	1
A	0	I	1		
R	0	I	1		
I	1				
V	5				
S	0				
VICARIVS	112	FILII	53	DEI	501

ISTRAŽIVANJA PISMA SVEZAK VII

SVRŠENA TAJNA

Ova knjiga, koja predstavlja posthumno izdanje pastora Charlesa Tazea Russella, donosi ključ za razumijevanje dvaju najdubljih proročanstava Svetog pisma: Knjige Otkrivenja i Knjige proroka Ezekijela. Kroz detaljnu i sustavnu analizu biblijskih simbola, ona razotkriva Božanski plan za završna zemaljska iskustva Crkve i vjernih u vremenu velike nevolje.

Kroz povijesno-proročanski prikaz četiriju faza očitovanja Boga čovječanstvu — snažnih vjetrova (rata), potresa (revolucije), vatre (anarhije) i konačno tihog, blagog glasa koji donosi trajan mir i blagoslove svim obiteljima na zemlji — ovo djelo pruža neizmjernu utjehu, ohrabrenje i smjernice onima koji teže za pravom Istinom u času najveće potrebe.

„U vremenu kada se sustavi ovoga svijeta ruše pod moćnom Božjom rukom, Svršena tajna stoji kao svjetionik nade, navješćujući da se približilo Kraljevstvo nebesko.”

• • •

UDRUŽENI ISTRAŽIVAČI BIBLIJE

Pretisak 2026